

אסיפת מאזינים לרדיו ירושלים

לה יזכר צביונו העברי של הנל, שהוא אחד ויחיד לנו בכל העולם.

גם על „פינת הנוער“ ושאר המדרים הקבועים של „השעה העברית“, הספורט, ההרצאות לסוגיהן, נשמעו דעות שונות. „אם“, דבר לילדים“ מצליח לענין ולשעשע אלפי קוראים צעירים — מדוע לא תשפיל גם „פינת הנוער“ לקשור אליה את המאזינים הצעירים? — שאלה אחת מתנאספים. פרופ' טורצ'יניר דיבר על עניני הלשון שב„שעה העברית“ וביי קר את שיטת ההרצאות הנהוגה במדור זה. מר קרניאל עמד על השיבושים מכי הנית הלשון ב„שעה העברית“. חברי משלחת החרדים דרשו לבטל את השיר דרזים העבריים בלילות השבת, ברדישי גם תמך גם הרב הראשי הרצוג בסכי תכו אל יו"ד האסיפה.

עם סיום הויכוחים קם מנהל הרדיו הכללי, מר פריי, שהוצג בקני הקהל ע"י ד"ר לויפמן, והורה לנאספים על התי ענינתם. הוא הבטיח לעמוד לימין המאזינים בכל יבלתו. דבריו תורגמו לעברית. בגלל איתור השעה, לא היה סיפק בידי א. לובראני, האחראי ל„שעה העברית“, להשיב למתווכחים, והאסיפה ננעלה בלא תוצאות ממשיות.

לאסיפת מאזיני הרדיו שכונסה ע"י הנהלת הרדיו הירושלמי ומחלקת החרדיות שליד הועד הלאומי בא קהל רב מהזנים שונים. אולם „קרן היסוד“ שבי בית הסוכנות בירושלים היה מלא עד אפס מקום. בתוך הקהל נראו רבים מהזני האוניברסיטה והמוסדות הלאומיים, ואף משלחת צעירים מהזני החרדי.

ד"ר י. קופמן פתח בשם מחלקת החרבות ועמד בקצרה על ערכו הרב של בלי יקר ערך זה. ששמו רדיו הניתו ברי שותנו, ושעלינו התפקיד למלאו חיים. המאזינים נקראים לחשתתף בפעולה זו ע"י הערותיהם הגלויות למוב ולרע. אחריו מילא ד"ר א. קצנלסון, המשמש כחבריוועני בועדת התכניות הממשלתית. הוא סיפר על פולשת התפתחותו של הרדיו הירושלמי ו„השעה העברית“

שכני שאלת התקציב, חלוקת הזמן בין פלושת השוחפים, על הקיפוח שהוא מנת חלקו של השותף היהודי והתביעות המופנות כלפי הממשלה בתחומים אלה. התקציב הועום שברשות של „השעה העברית“ אינו מאפשר שיפארים ניכרים בתכנית העברית, וכן הרחבת חבר העובדים, ומשום כך מרובים הליקוים והפגומות ורב אייחרצון בקהל המאזינים העברים, שהם, כידוע, כשמונים אהוז מכל בעלי רשונות הרדיו שבארץ ישראל. זכאים הללו ליהם צודק יותר מטעם הממשלה!

כחמשה עשר איש מהמאזינים דיברו באוני ההנהלה הושמעו טענות והביעות רבות. הובעה התמרמרות על עמדת הממשלה, בקורת הריפה הושמעה גם כלפי פנים. אחרים (י. משולח ומר כסי פו) דרשו, כי „השעה העברית“ תהא עברית באמת, מוקדשת כולה לתרבות, לספרות ולמוסיקה ישראלית, כי רק באי